

Danske Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Hillerup.

Andet Bind.

Løverdagen d. 30. December 1837.

Nr 25.

L y o n.

I.

S hele Frankrig gives der kun een Stad, som hidtil har været stærk nok til at undgaae den Centralisations-Strem, der i Kunst og Literatur rører Alt med sig til Paris, som, liig en stor Gdderkop, suger Livet ud af Provindserne, idet den berover dem et Livselement efter det andet, og derved tilsintetgjør deres aandige Frihed og Uafhængighed. Lyon er ikke blot en Industrie- og Handelsstad, men tillige en fransk Kunstsstad. Medens alt Andet i Frankrig kun tænker paa at gjøre Cour til det mægtige Paris, fører det uafhængige Lyon sit eget Liv, fordi det allerede gien nem Narhundrede er en riig industriel Stad, som ikke behover Hovedstadens Protection. Hvis Lyons Silkesfabriker mistede den Hjælp, som daglig ydes dem af Smag og Kunst, vilde det snart være ude med deres Superioritet over Udlændets Silkeindustrie. Paa den anden Side vilde Kunsten tabe i Liv og Virksomhed, ja muligt ganske uddøe, hvis Industrien ikke bestandig holdt den i Ande. Kort sagt, Kunst og Industrie ere hos os saa uadskillelige som de siamesiske Tvillinger, der vilde forgaae, hvis man rev dem fra hinanden.

Vor Kunst er ligesaa gammel som vor Industrie, thi Philipibert de Lorme, en af den nyere Tids største Architekter, tilhører det sertende Narhundrede, da Videnskab og Kunst paa ny opblomstrede i Europa. Under Ludvig XIV udvivede vor Kunst sig endnu mere, da Tuillerierne og Versailles blev smykede med vore Billedhuggeres Arbeider. Den Lyoner Kunst hævede sig især fra den Tid, da der oprettedes den fortrefelige Skole for Tegning og Maleri i Palais de St. Pierre. Snart udmarkede denne sig ved dygtige Lærere og talentfulde Elever. Ved Udstillingerne i Louvre udmarkede de Lyoner Kunstneres Arbeider sig til den Grad, at man i Paris begyndte at troe paa Tilsværelsen af en Lyoner Skole. Dengang nævnedes man Lyoner Kunstnerne Richard, Revoil, Trimolet og Bonnesond med

samme Agtelse som nu Jhannot, Rocqueplan og Deveria i Paris.

Som Skole er den Lyoner Malerskole funken i Hovedstaden mod David og hans Elever, men i vor Stad har den ikke blot vedligeholdt, men endog forsøgt sin Verommelse; thi rigtignok har man opgivet Revoil's Grundsetninger, men derimod ikke forglemt, at denne tilligemed Richard stiftede Skolen St. Pierre, hvorfra der senere er udgaaet en Række Kunstnere, der ogsaa have vakt Opmærksomhed i Paris. Denne Lyoner Malerskole er senere blevne ligesaa bittert dadlet som den engang blev overdrevet rost. Dette er let at forklare. Stifteren Revoil var dannet i Davids Skole, og overførte dennes conventionelle maniererte Tegning paa sine Elever. Man forekastede ofte den Lyoner Skole den altfor slirkede og glatte Udførelse, især da det Brede og Kraftige var en vogue i Paris. I midlertid har man jo aldrig, saavidt jeg ved, bebreidet Nederlænderne den onhyggelige Udførelse af deres Værker; man funde vel altsaa gjerne saaane vore Kunstnere for en saadan Bebreidelse. Derimod have mange Lyoner Malere handlet urigtigt i at retouchere for ofte og derved gjøre Farverne mørke og uklare. Den Lyoner Skole valgte først Smagen for mindre Compositioner af den nyere Historie, da den med sit grundige Studium af Middelalderens Kunst i Frankrig virkede gavnligt ved at give et følgeværdigt Fremspiel.

Mu existerer der ingen Lyoner Skole mere, thi de henværende Malere vandre ad forskellige Veie til Malet, og følge forskellige Impulser. Men aldrig var vor Stad rigere paa unge fremstrebende Talenter end nu, aldrig indtoge de en mere betydende Plads i Frankrigs Kunst end nu. Den fortjener derfor vel ogsaa at kendes lidt mere i det i Kunst og Videnskab saa herligt opblomstrende Tyskland og i andre Lande, som tage levende Del i Culturens Fremførsel.

Men, førend vi gaae videre, ville vi opkaste det Spørgsmaalet: Har Frankrig nu en Malerskole? Har Kunstnere der, siden Davids Skole sank, havt en systematisk Gang, have Kunstnerne der fulgt en eneste

grunden dannes af nogle paa en Høi liggende Bonde-huse, og i det Fjerne seer man Kronborg og den svenseste Kyst. Der er et smukt Solstkin og i det Hele en vacker Tone udbredt over det hele Maleri; imidlertid troe vi dog, at Lusten med de lette Regnskyer er mere naturtro end Bandet. 2) Partie ved Oderwald i Schlesien af Carmiencke. I dette Stykke, som ikke oplyses af noget Solstkin, burde Forgrundens maakee dog skille sig lidt sterkere fra Mellemgrunden. Et smukt løvrigt Egetræ og en nogen Træstamme gruppere sig malerisk ved den tilvenstre i Forgrundens værende Vei, hvis Farve forresten forekommer os noget for rodlig, uagtet vi ikke ville nægte, at Jordbundens Bestaffenhed mange Steder frembringer synderlige Nuancer i de mindre Veies Farvespil. Her tales naturligvis ikke om de kunstige Chausseer, som i alle Lande have det samme hvidagtige Anstryg. Lusten paa dette Maleri er meget smuk, hvorimod Bandet i Forgrundens ikke forekommer os at være aldeles udført med saa megen Omhu som de andre Gjenstande paa Billedet. 3) Partie af Marmorpladsen af Liebert. Skjønt dette Arbeide med sin indigoblaa Lust og et stort Træ uden Skygge og Lys tydeligt viser Begynderen, indeholder det dog Ting, som vi have betragtet med fortjent Opmærksomhed. Dertil henregne vi den Række Huse med lave Tag og det til Tørring udhængte Linned, som virkelig har noget af den italienske Charakteer, og er rigtigt opfattet af Kunstneren. Det nærmest Beskueren værende Huus danner ved sit fuldkomment nordiske Præg en mørkelig Contrast till de andre Bygninger, som med de uregelmæssige Binduer og andre Accessoria minde om sydligere Lande. Vi have med Interesse betragtet denne Husemasse, som ogsaa har givet Sødring Stof til et Billede. 4) Studier efter Naturen af Raad sig. Blandt disse varer Partierne fra Kullen vistnok de fortrinligste. 5) Interessante Naderinger af Antoni Waterlo, for største Delen forestillende Skovpartier, hvoriblandt et af hans sjeldneste Blad. Møllen især udmerkede sig.

Torsdagen den 21de December antoges ved Ballotering følgende, af Administrationen til Auktionsfælles forelagte Kunstuvaerk: 1) Skibbrudne, strandede paa en Klippe i Havet, af Raad sig; 100 Sp. 2) Partie af Kullen, af Kjærshou; 80 Sp. 3) Partie ved Fiskerlejet Alsgaard af Brendstrup; 50 Sp. 4) en sjællandst Kyst af Købke;

50 Sp. 5) Thorvaldsens Portrait, malet af Eckersberg. Dette fortreffelige Billed er malet efter Naturen i Mai 1820, da Thorvaldsen besøgte sit Fædreneland. Vi lykønske i Sandhed det Medlem, som ved den forestaaende Lodtrækning kommer til at eje dette Stykke, der i flere Henseender kastes alt for lavt af den besejrede Kunstner; 40 Sp. 6) Partie ved Oderwald i Schlesien af Carmiencke; 30 Sp. 7) Blomsterstykke af Camradt; 17½ Sp. 8) En gammel Mands Portrait, smukt tegnet med en Pen af Gertner; 10 Sp.

Boruden disse Malerier, som med alle øvrige Kunstuvaerk, der i Aarets Løb ere kjøbte af Kunstsforeningen, i disse Dage ere udstillede, ei blot til Selskabets nærmere Betragtning, men og for enhver anden Kunsts Ven, som ledsages af et Medlem, seer man ogsaa tre nylig fra Rom hjemkomne Malerier, nemlig: 1) Scene udenfor et Fængsel af Marstrand, 2) Scene i den romerske Campagne af J. Sonne og: 3) Danske i Rom af Const. Hansen. Hvert af disse Arbeider har kostet 150 Sp., og ere bestilte af Selskabet. Vi haabe at kunne omtale dem noget omstændeligere i næste Nummer.

Danske Kunstnere i Udlændet.

Af et Brev, dateret Rom den 4de Decbr. 1837 erfare vi, at Thorvaldsen paa sin Fødselsdag (19de November) har modtaget talrige Lykønskninger af Venner og Beundrere. Den store Kunstner overraskede dem Alle ved at vise dem et nyt componeret Basrelief, som Ingen endnu havde set før. Det forestiller Adam og Eva med Abel og Kain som smaa Børn, og gør megen Lykke. Bore Landsmænd, Robberstifteren Eckersberg og Maleren Roed ere ankomne til Rom.

N e t t e l s e.

I sidste Nummer af Kunstsbladet staar S. 188 — £. 13 fra oven „copiere“ istedetfor „concipere.“